

Als een biologische veehouder in de ruilverkaveling ergens anders wordt toebedeeld, kan dit dan consequenties hebben voor zijn certificering? Oftewel: waar dient rekening mee te worden gehouden om (afgezien van ligging, grondsoort e.d.) tot de juiste toedeling te komen?

Antwoord :

Een ruilverkaveling heeft inderdaad consequenties voor een biologische veehouder. Het nieuw toebedeelde land is meestal gangbaar en zal daarom moeten worden omgeschakeld. Voor de certificering betekent dat dat percelen die aan een ander worden toebedeeld, moeten worden afgemeld en nieuwe percelen moeten worden aangemeld bij Skal. Voor regelgeving hieromtrent kunt u terecht op de site van Skal: www.skal.nl. Onder Publicaties vindt u verkorte documenten met regelgeving. In het kort komt het er op neer dat de nieuwe percelen het eerste jaar van omschakeling nog aangemerkt zijn als gangbaar. Dat betekent dat het gewonnen (ruw)voer niet zelf mag worden gebruikt. Het tweede jaar is het gewonnen (ruw)voer aangemerkt als "geproduceerd tijdens omschakeling". Omdat dit voer van het eigen bedrijf afkomstig is, mag maximaal 60% van het rantsoen bestaan uit dit omschakelingsvoer.

De grootste schade wordt geleden als zoveel grond moet worden omgeschakeld dat de weidegang in het eerste jaar in de knel komt. De veehouder heeft wel recht op een vergoeding voor de schade die hij oploopt door de ruilverkaveling, maar beperking van de schade is uiteraard plezieriger. Goed vooroverleg en het treffen van regelingen met toekomstige en vorige eigenaren van de percelen kan oplossingen bieden, bijvoorbeeld door het zo vroeg mogelijk aanmelden bij Skal of het langer in gebruik houden van weidepercelen.

Deze vraag is beantwoord op: 1-8-2005